Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

1. srpna 2025*

„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Vrácení či prominutí dovozního nebo vývozního cla – Nařízení (EHS) č. 1430/79 – Cla vybraná v rozporu s unijním právem – Článek 2 odst. 2 třetí pododstavec – Podmínky vrácení z úřední povinnosti – Zjištění neoprávněně vybraného cla před uplynutím lhůty tří let od jeho zaúčtování – Zjištění obnášející, že vnitrostátní celní orgány znají totožnost dotčených subjektů, jakož i částky, jež mají být každému z nich vráceny – Povinnost těchto orgánů přijmout nezbytná a vhodná opatření k získání informací nutných k takovému vrácení“

Ve věci C-206/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Cour de cassation (Francie) ze dne 13. března 2024, došlým Soudnímu dvoru dne 14. března 2024, v řízení

YX,

Logística i Gestió Caves Andorranes i Vidal SA

proti

Ministre de l’Économie, des Finances et de la Relance,

Directeur général des douanes et droits indirects,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení: M. L. Arastey Sahún (zpravodajka), předsedkyně senátu, D. Gratsias, E. Regan, J. Passer a B. Smulders, soudci,

generální advokát: R. Norkus,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za francouzskou vládu: P. Chansou a B. Travard, jako zmocněnkyně,

* Jednací jazyk: francouzština.

– za Evropskou komisi: A. Demeneix a B. Eggers, jako zmocněnkyně,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 6. března 2025,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1430/79 ze dne 2. července 1979 o vracení či promíjení dovozního nebo vývozního cla (Úř. věst. 1979, L 175, s. 1) ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3069/86 ze dne 7. října 1986 (Úř. věst. 1986, L 286, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1430/79“) a čl. 236 odst. 2 třetího pododstavce nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex Společenství“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi YX a společností Logística i Gestió Caves Andorranes i Vidal SA (dále jen „Caves Andorranes“), společností založenou podle andorrského práva, na jedné straně a ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance (ministr hospodářství, financí a oživení, Francie) a directeur général des douanes et droits indirects (generální ředitel cel a nepřímých daní, Francie) na straně druhé ve věci vrácení cla z úřední povinnosti neoprávněně vybraného z dovozů zboží ze třetích zemí do Andorry.

Právní rámec

Nařízení č. 1430/79

3 Článek 1 nařízení č. 1430/79 stanovoval:

„1. Toto nařízení stanoví podmínky, za kterých příslušné orgány vracejí či promíjejí dovozní nebo vývozní clo.

2. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[…]

e) ‚zaúčtováním' správní akt, kterým se řádně vyměřuje částka dovozního nebo vývozního cla, kterou mají příslušné orgány vybrat […]

[…]“ *(neoficiální překlad)*

4 Článek 2 tohoto nařízení uváděl:

„1. Dovozní clo se vrátí nebo promine, pokud je příslušnými orgány uspokojivě zjištěno, že zaúčtovaná částka tohoto cla:

– se týká zboží, u něhož nevznikl celní dluh nebo u něhož celní dluh zanikl jinak než zaplacením částky či promlčením,

– je z jakéhokoli důvodu vyšší než ta, která byla dlužná ze zákona.

2. Dovozní nebo vývozní clo se z některého z důvodů uvedených v odstavci 1 vrátí či promine na základě žádosti podané u příslušného celního úřadu před uplynutím tří let ode dne, kdy bylo clo zaúčtováno orgánem příslušným pro výběr.

Tuto dobu nelze nijak prodloužit, ledaže dotyčná osoba prokáže, že jí v podání žádosti v uvedené lhůtě zabránily nepředvídatelné okolnosti nebo vyšší moc.

Příslušné orgány clo vrátí či prominou z úřední povinnosti, pokud v této lhůtě samy zjistí, že nastala některá ze skutečností uvedených v odstavci 1.“ *(neoficiální překlad)*

5 Článek 15 první pododstavec uvedeného nařízení zněl takto:

„Dovozní nebo vývozní clo se vrátí či promine pouze osobě, která clo zaplatila či je povinna jej zaplatit, nebo osobám, které převzaly její práva a povinnosti.“ *(neoficiální překlad)*

6 Nařízení č. 1430/79 bylo zrušeno článkem 251 celního kodexu Společenství.

Celní kodex Společenství

7 Článek 236 celního kodexu Společenství stanovoval:

„1. Dovozní nebo vývozní clo se vrátí, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaplaceno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

Dovozní nebo vývozní clo se promine, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaúčtováno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

Clo se nevrátí ani nepromine, jestliže skutečnosti, které vedly k zaplacení nebo k zaúčtování částky, která nebyla dlužná ze zákona, vyplývají z úmyslného jednání zúčastněné osoby.

2. Dovozní nebo vývozní clo se vrátí nebo promine na základě žádosti podané u příslušného celního úřadu ve lhůtě tří let ode dne, kdy byla částka cla dlužníkovi sdělena.

Tato lhůta se prodlouží, jestliže zúčastněná osoba prokáže, že nemohla podat žádost ve stanovené lhůtě z důvodu nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci.

Celní orgány vrátí nebo prominou clo z úřední povinnosti, pokud samy v této lhůtě zjistí, že nastala některá ze skutečností uvedených v odst. 1 prvním a druhém pododstavci.“

8 Tento kodex byl podle svého čl. 253 druhého pododstavce použitelný od 1. ledna 1994.

9 Byl zrušen článkem 186 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (modernizovaný celní kodex) (Úř. věst. 2008, L 145, s. 1), který sám byl zrušen článkem 286 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1, a oprava Úř. věst. 2016, L 267, s. 2).

Spor v původním řízení a předběžné otázky

10 Mezi lety 1988 a 1991 dovezly společnosti založené podle andorrského práva do Andorry prostřednictvím společnosti Ysal, celního zástupce usazeného ve Francii, zboží pocházející mimo jiné ze třetích zemí. Z těchto dovozů bylo ve Francii zaplaceno dovozní clo. V dané době totiž francouzské celní orgány vyžadovaly, aby zboží ze třetích zemí směřující do Andorry bylo při přechodu francouzského území propuštěno do volného oběhu.

11 Dne 23. ledna 1991 zveřejnila Evropská komise odůvodněné stanovisko COM(90) 2042 final, kterým jednak konstatovala, že Francouzská republika tím, že stanovila takový požadavek propuštění do volného oběhu, neplní své povinnosti vyplývající z určitých ustanovení unijního práva, a jednak vyzvala tento členský stát, aby do 30 dnů dosáhl souladu s uvedeným odůvodněným stanoviskem.

12 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že francouzské orgány dne 27. března 1991 oznámily Komisi, že se rozhodly vyhovět její žádosti zrušením uvedeného požadavku na propuštění do volného oběhu, což učinily prostřednictvím oznámení dovozcům a vývozcům vydaným ministère de l'Économie, des Finances et du Budget (Ministerstvo hospodářství, financí a rozpočtu, Francie) a zveřejněným v *Úředním věstníku Francouzské republiky* dne 6. června 1991.

13 Dne 20. května 2008 podala Ysal k francouzskému prvoinstančnímu soudu proti francouzské celní správě žalobu na vrácení cla, které bylo touto správou neoprávněně vybráno v souvislosti s dovozem zboží ze třetích zemí do Andorry v letech 1988 až 1991 (dále jen „dotčené clo“).

14 Rozsudkem ze dne 15. června 2010 uvedený prvoinstanční soud prohlásil žalobu dané společnosti za nepřípustnou z důvodu nedostatku aktivní legitimace a právního zájmu na podání žaloby. Uvedený rozsudek byl dne 13. prosince 2011 potvrzen v odvolacím řízení.

15 Rozsudkem ze dne 21. ledna 2014 zamítl Cour de cassation (Kasační soud, Francie) kasační opravný prostředek podaný společností Ysal. Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že Cour de cassation (Kasační soud) ve svém rozsudku zejména uvedl, že andorrští dovozci společnosti Ysal dotčené clo, které tato uhradila na jejich účet, vrátili, a že v důsledku toho měli aktivní legitimaci a právní zájem pouze tito dovozci.

16 Dne 16. července 2015 tito dovozci, jejichž právním nástupcem se stali společnost Caves Andorranes a YX, podali k tribunal de grande instance de Toulouse (Soud prvního stupně v Toulouse, Francie) žalobu na francouzskou celní správu, kterou se domáhali zaplacení částky odpovídající clu neoprávněně vybranému touto správou. Rozsudkem ze dne 4. července 2017 uvedený soud žalobu zamítl.

17 Cour d'appel de Toulouse (Odvolací soud v Toulouse, Francie) rozsudkem ze dne 10. února 2020 výše uvedený rozsudek potvrdil. V tomto ohledu rozhodl, že aby mohla francouzská celní správa přistoupit k vrácení dotčeného cla z úřední povinnosti podle čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1430/79 a čl. 236 odst. 2 třetího pododstavce celního kodexu Společenství, musela by mít k dispozici údaje nezbytné k určení jak výše cla, které má být vráceno, tak totožnosti každého plátce, aniž by musela provádět nepřiměřené šetření.

18 Caves Andorranes a YX podali proti posledně uvedenému rozsudku kasační opravný prostředek ke Cour de cassation (Kasační soud), předkládajícímu soudu, na jehož podporu v podstatě tvrdí, že cour d'appel de Toulouse (Odvolací soud v Toulouse) svým rozsudkem ze dne 10. února 2020

nerespektoval čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1430/79. Povinnost vrácení cla z úřední povinnosti stanovená uvedeným ustanovením je podmíněna pouze dodržením tříleté lhůty ode dne, kdy bylo clo dlužníkovi oznámeno. Dané ustanovení naproti tomu nestanoví, že by celní orgány musely mít k dispozici údaje nezbytné k určení výše cla, jež má být vráceno, i totožnosti každého plátce. Cour d'appel de Toulouse (Odvolací soud v Toulouse) tedy do uvedeného ustanovení doplnil podmínku, kterou neobsahuje.

19 Předkládající soud uvádí, že francouzská celní správa tvrdí, že může dotčené clo z úřední povinnosti vrátit pouze tehdy, pokud má k dispozici veškeré údaje, které jí umožní zjistit, že toto clo bylo vybráno neoprávněně a musí být vráceno. Nelze po ní požadovat, aby za účelem stanovení výše cla, které má být vráceno každému z dotčených subjektů, prováděla podrobná šetření.

20 Uvedený soud se tak zabývá tím, zda čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1430/79 a čl. 236 odst. 2 celního kodexu Společenství musí být vykládány v tom smyslu, že příslušný vnitrostátní orgán musí z úřední povinnosti vrátit neoprávněně vybrané clo pouze tehdy, pokud k tomu disponuje všemi nezbytnými údaji, a pokud tomu tak není, pokud k tomu nemusí provádět nepřiměřené šetření.

21 Podle předkládajícího soudu vyvstává rovněž otázka, zda k vrácení cla vnitrostátním celním orgánem z úřední povinnosti může dojít po uplynutí tří let od okamžiku, kdy bylo clo oznámeno dlužníkovi. S ohledem na rozsudek ze dne 14. června 2012, CIVAD (C-533/10, EU:C:2012:347), v jehož bodě 21 Soudní dvůr rozhodl, že čl. 236 odst. 2 první pododstavec celního kodexu Společenství omezuje dobu, po kterou lze vrátit clo, které není dlužné ze zákona, na tři roky, se uvedený soud zabývá tím, zda čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1430/79 musí být vykládán v tom smyslu, že po uplynutí této lhůty již příslušné orgány nemohou vrácení cla z úřední povinnosti provést, i když je prokázáno, že ještě během této lhůty zjistily, že toto clo nebylo dlužné.

22 Za těchto podmínek se Cour de cassation (Kasační soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 2 odst. 2 nařízení […] č. 1430/79 […], převzatý do čl. 236 odst. 2 třetího pododstavce [celního kodexu Společenství], vykládán v tom smyslu, že vrácení z úřední povinnosti cla vybraného celním orgánem je omezeno lhůtou tří let začínající běžet dnem, kdy orgán pověřený výběrem cla uvedené clo zaúčtoval, nebo že musí být celní správa schopna během tří let od okamžiku, kdy došlo ke skutečnosti rozhodné pro vznik cla, zjistit, že clo nebylo dlužné?

2) Musí být čl. 2 odst. 2 nařízení […] č. 1430/79 […], převzatý do čl. 236 odst. 2 třetího pododstavce [celního kodexu Společenství], vykládán v tom smyslu, že vrácení z úřední povinnosti cla vybraného celním orgánem je podmíněno tím, že tento orgán zná totožnost dotyčných subjektů, jakož i částky, které mají být vráceny každému z nich, aniž je nucen k tomu provádět podrobné nebo nepřiměřené šetření?“

K předběžným otázkám

23 Úvodem je třeba uvést, že s ohledem na okamžik, ke kterému měl nárok na vrácení dotčeného cla z úřední povinnosti vzniknout, se na spor v původním řízení použijí výlučně ustanovení nařízení č. 1430/79.

24 Je proto třeba mít za to, že podstatou obou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 2 odst. 2 třetí pododstavec nařízení č. 1430/79 musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost vnitrostátního celního orgánu vrátit z úřední povinnosti clo je podmíněna jednak tím, že tento orgán sám před uplynutím lhůty tří let od jeho zaúčtování zjistil, že toto clo bylo vybráno neoprávněně, a dále tím, že tento orgán zná totožnost dotyčných subjektů, jakož i částku, která má být každému z nich vrácena. V tomto rámci se předkládající soud zabývá tím, jaká opatření musí případně uvedený orgán přijmout pro získání takových informací.

25 Z článku 2 odst. 1 uvedeného nařízení zejména vyplývá, že clo se vrátí, jestliže je příslušným orgánům uspokojivě prokázáno, že se zaúčtovaná částka tohoto cla vztahuje na zboží, u něhož celní dluh nevznikl, nebo je vyšší než částka, která měla být ze zákona zaplacena.

26 Jeho čl. 2 odst. 2 pak stanoví dva různé způsoby takového vrácení, a to na žádost, nebo z úřední povinnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2017, Aqua Pro, C-407/16, EU:C:2017:817, bod 41).

27 V prvé řadě je tak podle čl. 2 odst. 2 prvního pododstavce nařízení č. 1430/79 clo vráceno na základě žádosti podané u dotyčného celního úřadu před uplynutím tří let ode dne, kdy bylo zaúčtováno. Ve druhé řadě podle čl. 2 odst. 2 třetího pododstavce uvedeného nařízení příslušné orgány clo vrátí z úřední povinnosti, pokud v téže lhůtě samy zjistí, že nastala některá ze skutečností uvedených v odstavci 1 téhož článku.

28 S ohledem na situace popsané v čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1430/79 z toho plyne, že tyto orgány vrátí clo z úřední povinnosti, pokud samy během uvedené lhůty zjistí, že clo bylo vybráno neoprávněně, tedy pokud je v souladu s tímto ustanovením těmito orgány uspokojivě zjištěno konkrétně to, že se zaúčtovaná částka tohoto cla vztahuje na zboží, u něhož celní dluh nevznikl, nebo je vyšší než částka, která měla být ze zákona zaplacena.

29 V tomto ohledu čl. 2 odst. 2 třetí pododstavec uvedeného nařízení tím, že kategoricky stanoví, že vnitrostátní celní orgány clo „z úřední povinnosti vrátí“, zakládá povinnost těchto orgánů ho vrátit, aniž by o to dotyčný dovozce musel požádat.

30 Vzhledem k tomu, že výraz „v této lhůtě“ v uvedeném ustanovení se váže ke slovesu „zjistit“, musí být tento výraz chápán v tom smyslu, že k tomu, aby tato povinnost vrácení vznikla, musí k takovému zjištění dojít před uplynutím tří let od zaúčtování cla. Podle čl. 1 odst. 2 písm. e) nařízení č. 1430/79 k tomuto zaúčtování došlo přijetím správního aktu, kterým příslušné orgány toto clo původně vyměřily.

31 Povinnost vnitrostátního celního orgánu vrátit z úřední povinnosti clo je proto třeba považovat za podmíněnou tím, že tento orgán sám před uplynutím takové lhůty tří let od jeho zaúčtování zjistil, že toto clo bylo vybráno neoprávněně.

32 Tato lhůta tak vymezuje období, během něhož jsou vnitrostátní celní orgány, které samy zjistí, že clo bylo vybráno neoprávněně, nuceny zavázat se k jeho vrácení z úřední povinnosti. Naproti tomu, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 46 až 50 svého stanoviska, k vrácení jako takovému nemusí nutně dojít v uvedené lhůtě, resp. může být uskutečněno i po jejím uplynutí.

33 Vzhledem k tomu, že je clo vyměřováno na konkrétní částky stanovené vnitrostátním celním orgánem na základě celního prohlášení předloženého jménem určité osoby, zjištění tohoto orgánu, že takové clo bylo vybráno neoprávněně, nutně obnáší i zjištění, že osoba, která je orgánu

známa, bezdůvodně zaplatila určitou částku, která je tomuto orgánu rovněž známa. V důsledku toho, pokud vnitrostátní celní orgán zjistí, že clo bylo vybráno neoprávněně a musí být vráceno, je v zásadě obeznámen jak s totožností osoby, které má clo vrátit, tak s přesnou částkou, která má být vrácena.

34 Tento orgán se totiž nemůže dovolávat toho, že již nemá k dispozici celní prohlášení předložená zúčastněnými osobami nebo individuální rozhodnutí přijatá ve vztahu k nim, aby odůvodnil to, že těmto zúčastněným osobám případně nevrátí clo, o němž ve lhůtě tří let stanovené v čl. 2 odst. 2 třetím pododstavci nařízení č. 1430/79 zjistil, že bylo vybráno neoprávněně, neboť dokud tato lhůta neuplyne, jsou celní orgány povinny uchovávat doklady a informace, které mohou být relevantní pro případné vrácení cla, jež bylo vybráno.

35 To platí rovněž v případě, kdy neoprávněnost výběru cla vyplývá z pochybení vnitrostátního celního orgánu ohledně možnosti vyžadovat clo z dovozů z určité třetí země nebo do ní. Je nepopiratelné, že takové pochybení se může týkat velkého množství subjektů a individuálních rozhodnutí, a v důsledku toho si může od dotyčného celního orgánu vyžádat rozsáhlá šetření za účelem identifikace osob, které mají nárok na vrácení cla. Podle ustálené judikatury se však orgány členského státu nemohou dovolávat praktických, administrativních nebo finančních obtíží jako důvodu nesplnění povinností vyplývajících z unijního práva [rozsudek ze dne 27. února 2020, Komise v. Belgie (Účetní), C-384/18, EU:C:2020:124, bod 58 a citovaná judikatura].

36 Pravda je, že v některých případech může k tomu, aby vrátil clo, o němž zjistil, že bylo vybráno neoprávněně, vnitrostátní celní orgán potřebovat určité informace, které se nemá a může mít ve svém držení. Může se to týkat například totožnosti osoby nebo osob, které se staly právními nástupci osoby, která clo, jež má být vráceno, zaplatila, jelikož v souladu s čl. 15 prvním pododstavcem nařízení č. 1430/79 se clo vrací pouze tomu, kdo clo sám zaplatil, nebo osobám, které převzaly její práva a povinnosti. Může to být i případ údajů o bankovním účtu, na který má být clo vráceno.

37 Tato okolnost je však případně relevantní nikoli pro konstatování povinnosti vrácení, jelikož ta vzniká, jakmile vnitrostátní celní orgán za podmínek uvedených v bodě 31 tohoto rozsudku zjistí bezdůvodnost platby cla, nýbrž pro určení, zda otálením s takovým vrácením, či dokonce jeho neprovedením tento orgán neporušil svoji povinnost jednat z úřední povinnosti.

38 Konkrétně, pokud uvedený orgán bez vlastního zavinění nedisponuje takovými informacemi nezbytnými k vrácení neoprávněně vybraného cla, jako jsou informace uvedené v bodě 36 tohoto rozsudku, musí k tomu, aby splnil svou povinnost vrácení vyplývající z čl. 2 odst. 2 třetího pododstavce nařízení č. 1430/79, přijmout nezbytná a vhodná opatření k jejich získání. Taková opatření zajisté nezahrnují nepřiměřená šetření, tedy dohledávání, které by vyžadovalo použití lidských a materiálních zdrojů v naprostém nepoměru k tomu, co lze rozumně očekávat od pečlivého správního orgánu. Pasivní postoj celního orgánu pod záminkou, že uvedené informace nemá k dispozici, však není slučitelný ani s jeho výše uvedenou povinností vrácení, ani s požadavky vyplývajícími z práva na řádnou správu, které představuje obecnou zásadu unijního práva, jež se použije na členské státy při jeho uplatňování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2022, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság a další, C-159/21, EU:C:2022:708, bod 35 a citovaná judikatura).

39 Ve věci v původním řízení tedy předkládajícímu soudu přísluší určit, zda lze mít za to, že francouzské celní orgány samy před uplynutím tří let od jeho zaúčtování zjistily, že toto clo bylo vybráno neoprávněně. Soudní dvůr však může předkládajícímu soudu, s cílem vést jej při tomto posouzení, poskytnout všechny prvky výkladu týkající se unijního práva, které pro něj mohou být užitečné (rozsudek ze dne 7. dubna 2022, Berlin Chemie A. Menarini, C-333/20, EU:C:2022:291, bod 46 a citovaná judikatura).

40 V tomto ohledu ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že dne 23. ledna 1991 zaslala Komise Francouzské republice odůvodněné stanovisko, v němž tvrdila, že praxe spočívající ve vyžadování cla v souvislosti s dovozem zboží ze třetích zemí do Andorry je v rozporu s unijním právem. Dopisem ze dne 27. března 1991 francouzské orgány Komisi odpověděly, že se rozhodly její žádosti vyhovět a s ohledem na ustanovení dohody uzavřené Evropským hospodářským společenstvím s touto třetí zemí, která měla začít platit dne 1. července 1991, již s předstihem změnit režim vývozu zemědělských produktů do Andorry. Ministerským stanoviskem ze dne 6. června 1991 francouzské orgány uvedenou praxi, pokud šlo o dovoz veškerého zboží pocházejícího ze třetích zemí do Andorry, ukončily.

41 Pokud by měl předkládající soud za to, že z těchto událostí lze vyvodit, že francouzské celní orgány implicitně, avšak nevyhnutelně konstatovaly, že clo bylo při dovozu zboží ze třetích zemí do Andorry vybíráno protiprávně, jelikož odůvodněné stanovisko vydané Komisí samo o sobě nemá závazné právní účinky (viz zejména rozsudek ze dne 29. září 1998, Komise v. Německo, C-191/95, EU:C:1998:441, bod 44), bylo by třeba mít za to, že tyto celní orgány učinily takové zjištění „samy“, takže v zájmu dodržení čl. 2 odst. 2 třetího pododstavce nařízení č. 1430/79 by byly nuceny vrátit dotčené clo z úřední povinnosti, jelikož bylo vybráno během tří let předcházejících tomuto zjištění.

42 Ukáže-li se, že k vrácení dotčeného cla francouzské celní orgány potřebovaly takové doplňující informace, jako jsou informace uvedené v bodě 36 tohoto rozsudku, které neměly ani nemohly mít ve svém držení, bude muset předkládající soud pro určení, zda tyto orgány pochybily tím, že řádně neprovedly toto vrácení z úřední povinnosti, jak jim ukládá uvedený čl. 2 odst. 2 třetího pododstavce, zkoumat, zda uvedené orgány poté, co zjistily, že dotčené clo bylo vybráno protiprávně, přijaly opatření, která aniž byla nepřiměřená, byla nezbytná a vhodná k získání těchto informací. V tomto ohledu je nicméně s výhradou posouzení předkládajícím soudem třeba konstatovat, že ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, nevyplývá, že by taková opatření byla přijata.

43 S ohledem na všechny výše uvedené důvody je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 2 odst. 2 třetí pododstavec nařízení č. 1430/79 musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost vnitrostátního celního orgánu vrátit z úřední povinnosti clo je podmíněna tím, že tento orgán sám před uplynutím lhůty tří let od jeho zaúčtování zjistil, že toto clo bylo vybráno neoprávněně, přičemž z tohoto zjištění plyne, že tento orgán zná totožnost osob, které uvedené clo uhradily, jakož i částku, která má být každé z nich vrácena. Pokud uvedený orgán nedisponuje a nemohl ani disponovat všemi informacemi nezbytnými k takovému vrácení osobě, která neoprávněně vybrané clo zaplatila, nebo osobám, které převzaly její práva a povinnosti, přísluší témuž orgánu, aby pro splnění své povinnosti vrácení přijal opatření, která aniž by byla nepřiměřená, jsou nezbytná a vhodná k získání těchto informací a následnému vrácení.

K nákladům řízení

44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 2 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1430/79 ze dne 2. července 1979 o vracení či promíjení dovozního nebo vývozního cla ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3069/86 ze dne 7. října 1986

musí vykládán v tom smyslu, že

povinnost vnitrostátního celního orgánu vrátit z úřední povinnosti clo je podmíněna tím, že tento orgán sám před uplynutím lhůty tří let od jeho zaúčtování zjistil, že toto clo bylo vybráno neoprávněně, přičemž z tohoto zjištění plyne, že tento orgán zná totožnost osob, které uvedené clo uhradily, jakož i částku, která má být každé z nich vrácena. Pokud uvedený orgán nedisponuje a nemohl ani disponovat všemi informacemi nezbytnými k takovému vrácení osobě, která neoprávněně vybrané clo zaplatila, nebo osobám, které převzaly její práva a povinnosti, přísluší témuž orgánu, aby pro splnění své povinnosti vrácení přijal opatření, která aniž jsou nepřiměřená, jsou nezbytná a vhodná k získání těchto informací a následnému vrácení.

Podpisy